

कात् सङ्गमात् हृदात् । स्तिकां रोचनां गन्वान् गु-
गुलुवाप्स निःक्षिपे ।। या व्याहृता एकवर्णैश्चतुर्भिः
कलशैर्हृदात् । चर्मग्यानकुहे रक्ते स्थाप्य भद्रासनं
तथा । सहस्रालं शतधारस्त्रभिः पावनं कृतम् ।
तेन त्वामभिप्रश्चामि पावमान्यः पुनन्तु ते । भगन्ने
वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः । भगमिन्द्रश्च
वायुश्च भगं सप्रर्षयो ददुः । यत्ते केशेषु दोर्भाग्यं
सीमन्ते यच्च भूर्भुवि । ललाटे कर्णयोरङ्गोरापस्तु-
न्नन्तु सर्वदा । स्नातस्य सार्धपं तैलं क्षुवेणोदुम्बरेण
च । जुहुयात्सूत्रं कुशान् सव्येन परिमृष्ट्य च ।
मितश्च संमितश्च तथा शालकटहटौ । कुशाण्डो
राजपुत्रश्च त्वन्ते स्वाहासमन्वितैः । नामभिर्वलिमन्त्रैश्च
नमस्कारसमन्वितैः । दद्याच्चतुष्पथे स्त्रुपं कुशानाक्षीर्यं
सर्वतः । कृताकृतास्तण्डुलांश्च पल्लौदनमेव च ।
मत्स्यान् पक्षांस्तथैवामान् मंसमेतावदेव ह । पुष्पं
चित्तं सुगन्धञ्च सुराञ्च त्रिविधमपि । मूलकं पूरिका-
पूपांस्तथैवैरिण्डकाः खजः । दध्यञ्च पायसञ्चैव गुड-
पिष्टं समोदकम् । एतान् सर्वांनुपाहृत्य भूमौ कृत्वा
ततः शिरः । विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽम्बिकाम् ।
दूर्वासर्षपपुष्पाणां दत्तार्घ्यं पूर्णमञ्जलिम् । रूपं देहि
यगो देहि भाग्यं भगवति ! देहि मे । पुत्रान् देहि
धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे । ततः शुक्लाम्बरधरः
शुक्लगन्वातुलेपनः । ब्राह्मणान् भोजयेद्दद्याद्वस्त्रयुग्मं
गुरोरपि । एवं विनायकं पूज्य ग्रहार्चनैव विधानतः ।
कर्मणां फलमाप्नोति त्रियञ्चाप्नोत्यनुत्तमाम् । आदित्यस्य
सदा पूजां तिलकं स्वामिनस्तथा । महागणपतेश्चैव
कुर्वन् सिद्धिमवाप्नुयात् ।

गणपर्वत पु० गणभूयिष्ठः पर्वतः । कैलासाचले त्रिका० ।
गणपाठ पु० गणानां स्तरादिगणानां पाठोऽयम् । पाणि-
न्यादिरचिते स्तरादिगणानां स्वरूपकथने अन्यभेदे ।
गणपाद पु० गणस्यैव पादोऽयम् । प्रसथतल्यपादयुक्ते
युक्तारोह्यादित्वादयुदात्तताय । [शब्दच० ।
गणपीठक न० गणस्य पीठ इव कायति कै-क । १ वज्रसि
गणपुङ्गव पु० गणः पुङ्गव इव उपमि० सं० । १ ग० अ० ७० २ देश-
भेदे च । शतवज्रासिपु ४ तद्देशेऽन्येषु च बह्वज्रं “कौलिङ्गान्
गणपुङ्गवानथ शिवोनायोध्यकान् पार्थिवान्” इह०
स० ४४० ।

गणपूज्य पु० गणो गणेशः प्रमथो वा पूज्योऽयम् । १ देशभेदे

२ तद्देशस्थजनेषु शतवृक्षेषु च बह्वज्रं । “गणपूज्यस्त्वलित-
व्रतशवरपुकिन्दार्थपरिहीनाः” इह० सं० १६४० ।

गणपूर्व्य पु० गणानां आमादिस्यजीकानां पूर्वः प्रधानम् ।
आमगण्याम् “अपरिज्ञातपूर्वांश्च गणपूर्वांश्च भारत !”
भा० व्या० २१३० आह्वानार्हकथने । “गणपूर्वा आमगण्यः”
नीलक० । गणसुख्यादयोऽप्यत्र । “रविजेन सिते वि-
जिते गणसुखाः शस्त्रजीविनः क्षत्रम्” इह० सं० १७००

गणभर्तृ पु० गणानां प्रमथादीनां भर्ता । १ महादेवे ।
“शृङ्गाण्यमूष्य भजते गणभर्तुं रुद्धा” किरा० । गण-
स्वामिप्रभृतयोऽप्यत्र । २ गणेशे । ३ समूहस्वामिनि त्रि० ।

गणयज्ञ पु० गणस्य भ्रातृणां सखीनां वा समूहस्य कर्त्तव्यः
यज्ञः । भरतृस्त्वोमाख्ये भ्रातृसखिवर्गकर्त्तव्ये यज्ञभेदे ।
“वैश्यस्तोमदक्षिणालिङ्गो भरतृस्त्वोमे गणयज्ञो भ्रा-
तृणां सखीनां वा” कात्या० श्रौ० २१।१।१२ । “सत्-
गणयज्ञो सहस्रशब्दात्” कात्या० २५।१।२६ । “एतच्च सत्ते
भवति गणयज्ञे च “तेन सह यजेरक्षति” सहस्रश-
ब्दात्” कर्कः । “तद्योरनेकयजमानसङ्गावाधान्यत्र” सं० व्या० ।

गणयाग पु० गजोद्देशेन ग्रान्यर्थः यागः । गणेशोद्देशेन
कर्त्तव्ये गणपतिकल्पोक्ते तत्तत्तन्पनादौ “विजयघ्नानय-
हयघ्नगणयागाग्निहोत्रादि” इह० सं० २४०० ।

गणरत्न न० गणाः स्तरादयः रत्नानीव यत्र । पाणिन्युक्त
स्तरादिगणानाम् स्त्रोक्तैर्निबन्धनपूर्वकं तदर्थकथनरूपे
ग्रन्थवेदे । तस्य व्याख्या गणरत्नमहोदधिः ।

गणराज्य न० इ० सं० १४ उक्ते दक्षिणस्यामुक्ते देशभेदे
“गणराज्यलण्वेत्तूरेत्यादि तद्वाक्यं कूर्मविभागशब्दे
२४६८ पु० उक्तम् ।

गणरात्र न० गणानां रात्रीणां समाहारः गणशब्दस्य
संख्यावत्त्वात् द्विशुभं चत्समा० । रात्रिउन्दे ।

गणरूप पु० गणा बह्विनि रूपाण्यत्र । १ चर्कहृत्वे व्यसरः ।
संज्ञायां कन् । गणरूपक राजार्के राजनि० ।

गणरूपिन् पु० गणा बह्विनि रूपाणि सन्त्यस्य इनि । खे-
तार्के रत्नमा० ।

गणवत् त्रि० गणोऽस्यस्य मतप् सस्य वा । १ गणयुते “गण-
वतो याज्यानुवाक्ये भवतः” तैत्ति० २।१।१५ । स्त्रियं
ङोप् । सा च २ दिवोदासमातरि त्रिका० ।

गणशस् कव्य० गण+शीप्साहृत्तौ कारकाद्यै शस् । गणान्
गणान् कृत्वा इत्याद्यर्थे । “स विश्वमसृजत यान्येताति
देवजातानि गणश आख्यायन्ते वसन्तो रुद्रा आदित्यः